

De logica dubbel tarten.

Gerechtelijke dwalingen vertonen een kenmerk, dat ik zou willen benoemen als '*de logica tarten*'. Hiermee geeft een gerechtshof zijn intenties prijs, namelijk het *coûte que coûte* willen veroordelen van de aangeklaagde.

In PuttenII zit een sterk voorbeeld. Het gaat om de spermasporen van RP. Om de **aanwezige** spermasporen en de **afwezige** spermasporen.

De **aanwezige** spermasporen eerst. Die zijn gevonden op het lichaam van het slachtoffer. Het waren echter geen spermasporen. Er zijn alleen spermacellen gevonden. De spermavloeistof - zaadvloeistof -, waarin spermacellen zich aanvankelijk altijd bevinden, ontbrak. Althans, men heeft niets aangetroffen waaruit de aanwezigheid zou blijken. Wel ligt er een verklaring van een NFI-onderzoeker (Janssen), dat de vaginale fractie van een van de spermasporen door centrifuge was verwijderd - en niet nader onderzocht (typisch!). In dat geval kon er ook helemaal geen zaadvloeistof zijn aangetoond, want die verdwijnt in die zogenaamde vaginale fractie, althans in de versie van de aangeklaagde, die stelde dat hij de voorgaande dag geslachtsgemeenschap met het slachtoffer had gehad. De andere sporen zijn onderzocht met de test op zure fosfatase en testten **negatief**.

Het Hof van Arnhem heeft beredeneerd, dat gezien de stand van techniek (1994, dus 25 jaar na de eerste maanreis), het niet aantreffen van zaadvloeistof op de verzamelde sporen niet verwonderlijk is. Nochtans bestaat de test op zaadvloeistof (test op zure fosfatase) al sinds **1933**. Soit..

Dan de **afwezige** spermasporen. Het hof bouwt zijn veroordeling vooral op de vaststelling, dat de slip van het slachtoffer schoon was. Dat had zo niet kunnen zijn, als we de aangeklaagde moeten geloven. De slip is in **1994** - alweer - onderzocht en er zijn geen spermacellen gevonden. Die hadden volgens het Hof wel gevonden moeten zijn, want volgens de aangeklaagde had hij de vorige dag geslachtsgemeenschap met het slachtoffer gehad. Volgens het hof - na selectie van verschillende meningen hieromtrent overigens - zou er daardoor sperma in de slip moeten zijn gevonden de volgende dag. Het slachtoffer had gefietst. Haar slip was echter '**schoon**' gebleven. Wat '**schoon**' hier betekent, wordt nergens vermeld, dat is vermoedelijk een predikaat, dat in **1994** op dit spoor werd geplakt. De slip was inmiddels vernietigd.. Als de slip volgens de huidige normen (zeg **2011**, toen het Hof resideerde) was onderzocht, hadden we volgens de logica van het Hof moeten vinden, dat er

1. resten van contact tussen slip en slachtoffer waren aangetroffen (vaginale afscheiding)
2. maar geen spermacellen van de aangeklaagde

Maar in beide gevallen was de slip dan **niet schoon!**

Dus hier tart de aard van het spoor zelf al de logica; **de eerste maal** dus.

Het Hof heeft de afwezigheid van een waarneming, hier de spermacellen, als een feit omarmd, terwijl toch, net zoals bij de zaadvloeistof, dit spoor in **1994** reeds was onderzocht (dus 25 jaar na die eerste maanreis). Onder primitieve omstandigheden dus, volgens de hierboven weergegeven redenering van het Hof met betrekking tot de zaadvloeistof. Dus zonder ook maar een spoor van zekerheid, dat de uitkomst deugde (volgens de standaard van het Hof dan).

Dit is **de tweede maal**, dat het Hof de logica tartte.

Nog een keer, en de haan zal kraaien.

Ingewikkeld verhaal? In ieder geval te ingewikkeld voor het Hof en later (2013) ook voor de Hoge Raad. Wel Hoge Raad maar geen Hoge Vliegers.

Naschrift:

In de Telegraaf van 23 mei 2008 staat een passage, waarvan ik geen opvolging meer heb gezien:

"AMSTERDAM - In de eerdere onderzoeken naar de Puttense moordzaak hebben politie, justitie en het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) kapitale blunders gemaakt met forensische sporen waardoor de werkelijke moordenaar van Christel Ambrosius al die jaren vrijuit kon gaan.

Dat zegt de Amsterdamse advocaat Geert-Jan Knoops, die de in 2002 vrijgesproken Herman Du Bois en Wilco Viets bijstaat. Zo blijkt een deskundige van het NFI pal na de in januari 1994 gepleegde moord in het slipje van Christel een minuscuul bloedvlekje te hebben aangetroffen met dna dat niet van de toen verdachte Du Bois en Viets is.

Knoops: "Dat is pas gemeld in 2002 en nooit in het dossier gekomen. Toen ik destijds de NFI-deskundige hoorde, verklaarde zij in aantekeningen te hebben gezet het bloedspoor te hebben gevonden. Jarenlang is dit niet verteld, dat is een grote slordigheid. Het NFI dient alle sporen te melden, belastend of ontlastend."

Dus - als ik Knoops moet geloven (tenzij ik het rechtbankverslag kan inzien) - was de slip niet schoon, maar zat er een bloedvlekje in (dat later weer ter sprake is gebracht), **met een bijbehorend DNA-profiel** (waar later niets meer over werd vermeld). Sterker nog, een andere bron (Reformatisch Dagblad 12-02-2002) meldt:

"Dat druppeltjes bloed van belang kunnen zijn, blijkt uit het relaas van DNA-deskundige H. Jansen van het NFI. Spatjes bloed in het slipje van Ambrosius zijn destijds wel aangetroffen, maar niet onderzocht. "Gewoon vergeten, gefixeerd als we waren op het DNA-onderzoek." Slipje 229, dat volgens de politie zou zijn vernietigd, blijkt opeens nog aanwezig in de diepvries van het NFI. "Het is zeker belangrijk dit bloedspoor aan een nieuw DNA-onderzoek te onderwerpen. Dat zou kunnen leiden naar een derde verdachte." "

Een dag eerder (Reformatisch Dagblad 11-02-2002) :

"Volgens Van der Neut lopen er diverse nieuwe DNA-onderzoeken naar de moord onder andere naar bloed in het slipje van Ambrosius. "

Requisitoir 12-10-2011:

"omdat ondanks de in en op het lichaam van [slachtoffer] aangetroffen zaadcellensporen de slip die [slachtoffer] droeg schoon was (terwijl zij ook nog eens kort voor haar dood op de fiets naar het huis van haar oma is gereden); het nadere onderzoek dat in 2011 met moderne technieken is toegepast op nog beschikbare slipfragmenten, wijst uit dat ook deze schoon waren."

Gerechtshof Arnhem uitspraak 10-11-2011

Tevens zijn nog nadere onderzoekshandelingen verricht: naar drie fragmenten van de slip van Christel, naar de herkomst van een haarspoor aangetroffen in een plastic zakje waarin dit materiaal van de slip was opgeborgen en naar de herkomst van een plukje haar, in de stukken als SVO 205 aangeduid.

Beroepsschrift 03-07-12

De raadsman heeft gewezen op de bijzondere locatie van het bloedvlekje (ca. tien centimeter lager dan het onderste uiteinde van de kontzak, zie pleidooi deel IV, p. 95 / § 1.8.3.5) en het opmerkelijke feit dat op of in de spijkerbroek en de slip geen enkel bloedpartikel is aangetroffen. [Wat is een bloedpartikel?]

(..)

Het hof miskent overigens dat de slip nimmer is onderzocht op 'zaadcellensporen'. De slip is in het geheel niet (microscopisch) onderzocht op de aanwezigheid van zaadcellen.

Dergelijk onderzoek wordt in de forensische praktijk pas uitgevoerd nadat (hoog indicatief) onderzoek naar zaadvloeistof een positief resultaat heeft opgeleverd.

De slip is alleen onderzocht op de aanwezigheid van zaadvloeistof (en vaginaal vocht). Er bleek geen enkele indicatie voor de aanwezigheid van zaadvloeistof. Er was dus ook geen reden om onderzoek te doen naar de aanwezigheid van zaadcellen.

(..)

De schone slip bevat — per definitie — ook geen vaginaal vocht (pleidooi deel IV, p. 43–46). Daaruit volgt dat in de slip evenmin zaadcellen aanwezig kunnen zijn van zaterdagavond, nu die zaadcellen op zondagmiddag (veel langer dan een half uur na

ejaculatie) alleen nog in het vaginaal vocht uit de vagina kunnen geraken. Het ontbreken van vaginaal vocht in de schone slip toont aan dat dit niet is gebeurd.

Kortom, er valt geen touw aan vast te knopen. Werd dus maar om de nek van RP geknoopt.